

Gropen med den hålighet, som användes av tio stjärtnesor till nattkvarter. Löv-säter, Örebro den 24.2.1954. Foto: KNUT BORG.

inga stjärtnesor i gropen. Det behöver inte betyda att de omkommit, trots att kylan varit mycket sträng en längre tid, ty stjärtnesor hade observerats i den omgivande terrängen. Förmodligen använde de icke enbart ovannämnda håla som nattkvarter.

KNUT BORG

7. Om slagugglan (*Strix uralensis*) i Västmanland

Då slagugglan icke är angiven i SOF:s fågelförteckning 1954 som funnen i Västmanland, kan det vara befogat att meddela följande iakttagelser av arten inom land-

87332

skapet. De framställas i förkortad form då undertecknad avser att senare utförligare behandla artens förekomst i landskapet i ett större sammanhang (se upprop i VF 14: 200!).

Den 6 juli 1952 kl. 22.30–22.45 iakttogs i skymningen en slaguggla väster om Skultuna kyrka på nyskördade sädesfält. Uggjan alternerade mellan flera höhössjor och spanade troligen efter sorkar. Möjligen kan uggjan ha varit en kringstrykande ungfågel. De stora runda vingarna, den bleka dräkten och den långa, kilformade stjärten avslöjade arten.

Den 4 april 1953 observerades åter uggjan inom landskapet. Jag fick då i sällskap med ALLAN LUNDIN, BERTIL STÅHL och TORSTEN PETTERSSON höra slaguggjan i ett fågelrikt skogsområde intill Dalälven, där gränserna mellan Västmanland, Uppland, Gästrikland och Dalarna mötas. Natten till nämnda datum ropade slaguggjan vid en myrsjö ca. 2 km in på västmanländskt område. Uggjan observerades även flygande av LUNDIN. Möjligen var även denna hane kringstrykande, då intet låte kunde höras på platsen nästföljande natt.

I ovannämnda skogsområde hördes en slagugglehane «råmas» flitigt 2 km SO den plats, där uggjan hördes 1953, natten till den 19 april 1955. Följande natt avlyssnades åter samma skogsparti och i ljusdagningen hördes slaguggjan på exakt samma plats. Låtet var nu ett gläfsande «ekalla», som lär användas av båda könen. Tyvärr kunde trots intensivt sökande i dagsljus ingen slaguggla upptäckas inom området, och ej heller hennes ev. botråd.

Av ovannämnda observationer att döma torde det icke vara osannolikt att häckfynd av arten kommer att göras i Västmanland inom en snar framtid.

JENS WAHLSTEDT

8. Svartkråka (*Corvus c. corone*) iakttagen vid Uppsala

En svartkråka iakttogs den 3.4.1955 rastande tillsammans med kajor (*Corvus monedula*) och kråkor (*Corvus corone cornix*) vid Ultuna utanför Uppsala. Sannolikt var det fråga om ett flyttande sällskap. Fågeln observerades med kikare i medljus på ca 50 meters håll, varvid i första hand den helsvarta dräkten samt den kraftiga, svarta näbben avslöjade identiteten. (Dock bör reservation göras för den möjligheten att det var fråga om en melanism av den grå kråkan eller om den östliga rasen *orientalis*.)

Ett tämligen rikt kråksträck i huvudsakligen NO-lig riktning hade pågått sedan ett par dagar. Svartkråkans uppträdande vid Uppsala kan troligen ses som resultat av s. k. inducerad flyttning (se OTTERLIND i VF 13: 21–22).

JAN MASCHER

9. Svarthakad buskskvätta (*Saxicola torquata*) vid Norrköping

En svarthakad buskskvätta, hane, sågs den 4.5.1954 vid Rörsviken, ca 1 km öster om Norrköping. Den sågs på mycket nära håll och i bra ljus. Vid ett upprepat besök dagen därpå var den försvunnen. Detta var fjärde gången som arten anträffats i landet.

LENNART LINDE

Led
och Sl
vidstrå
nera
viken.
viken,
strand
Mell
högre
rika nä
och bla
håll för
de två
strandä
uppodla
Lokal
men eft
icke så
iakttagi
flockar,